

Patrocinadors del
GREC'08
FESTIVAL DE BARCELONA

TEL·ENTRADA
902 10 12 12
telentrada.com
CAIXA CATALUNYA

San Miguel

Nestlé

Coca-Cola

el Periódico

3 VINT-I CINC

**CATALUNYA
RÀDIO
VINT-I CINC**

Barcelona tv

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Indústries Culturals

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

GOBIERNO DE ESPAÑA
MINISTERIO DE CULTURA

GOBIERNO DE CATALUÑA
MINISTERIO DE ECONOMÍA Y HACIENDA

Amb el suport especial de:

Henkel

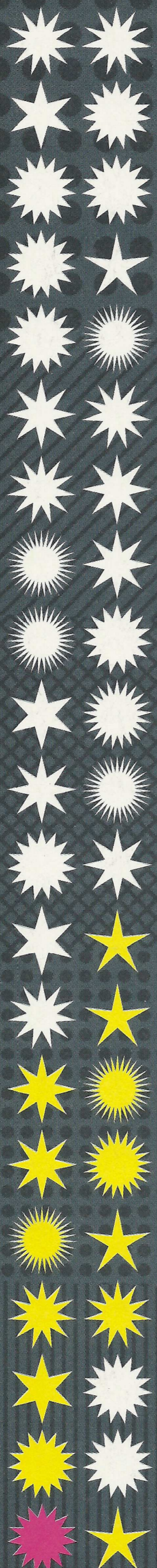
A Brand like a Friend

**barcelona
world race
cultura**

Amb la col·laboració:

ONA fm
ESPORT & DIVERSIÓ
103.5

LA VANGUARDIA

Teatre

Teatre Romea
30.06 / 27.07
**SU SEGURO SERVIDOR,
ORSON WELLES**

La Villarroel
1.07 / 27.07
**NUNCA ESTUVISTE
TAN ADORABLE**

Teatre Lliure - Espai Lliure
2.07 / 5.07
THE BROTHERS SIZE

Teatre Grec
2.07 / 4.07
ANDRÒMACA

Teatre Lliure -
Sala F. Puigserver
3.07 / 6.07
TROILUS AND CRESSIDA

Teatre Lliure - Espai Lliure
9.07 / 12.07
TODOS HABLAN

Sala Muntaner
9.07 / 3.08
BENEFACTORS

Teatre Grec
10.07 / 13.07
**EL ÀNGEL
EXTERMINADOR**

TNC - Sala Petita
10.07 / 13.07
ENSAM

Teatre Lliure -
Sala F. Puigserver
17.07 / 20.07
A DISAPPEARING NUMBER

CCCB
19.07 / 20.07
FAST FORWARD

Teatre Grec
21.07 / 24.07
LAS TROYANAS

Mercat de les Flors
22.07 / 25.07
**RODOREDA.
RETRAT IMAGINARI**

Teatre Romea
30.07 / 3.08
PINSANS I CADERNERES

GREC'08

FESTIVAL
DE BARCELONA

RIMUSKI

de Roger Bernat

DEL 30 DE JUNY AL 3 DE JULIOL
MERCAT DE LES FLORS

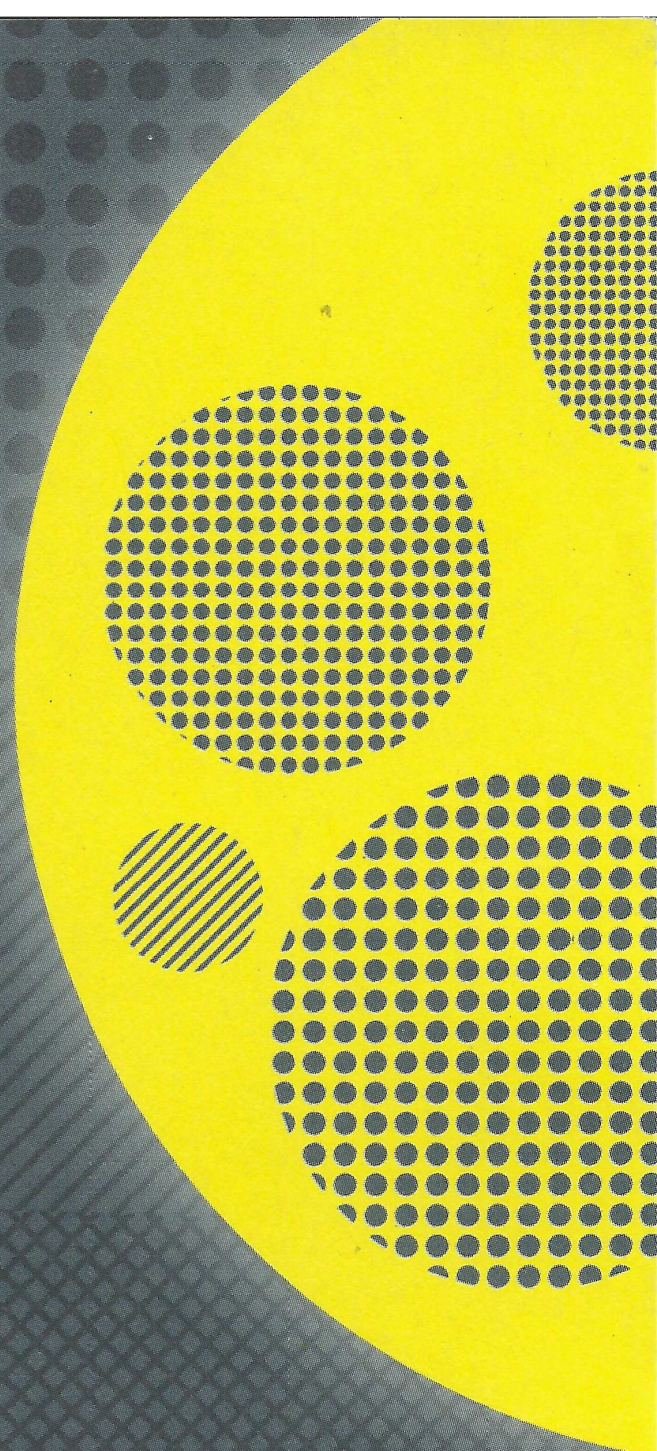
Barcelona Diàleg
Intercultural

Institut de
cultura

Ajuntament de Barcelona

www.bcn.cat/grec

RIMUSKI

de Roger Bernat en col·laboració amb Luz Verde (Joves Taxistes de Barcelona)

Durada: 1 h 30 min (aproximadament)
Idioma: català i castellà

Durant la dictadura, el règim franquista recompensava certes afinitats amb llicències de taxi. Molts taxistes eren «observadors de proximitat» que en complicitat amb la policia informaven dels moviments d'aquells que vivien en la frontera del que estava permès. L'ofici els permetia estar al corrent dels llocs més freqüentats, tot i que fossin molt clandestins. Quan el meu pare es trobava amb els companys activistes sempre baixava del taxi dues o tres illes de cases abans i feia una bona part del camí a peu. També recordo que, en certa cantonada, hi havia un home amb un diari sota el braç. Si el llegia significava que hi havia problemes i se suspenia la reunió, si el tenia sota el braç hi hauria reunió. En aquella època, parlar amb taxistes no era una tasca tan inofensiva com em sembla a mi ara. Al darrere de cada conversa hi havia interessos molt ben delimitats.

Al voltant de la terrassa d'un petit bar del Caire es troben cada nit alguns homes que fa anys que es coneixen. Cada mes posen en una capsa una suma de diners prèviament pactada. Al final de l'any en aquesta capsa hi ha prou diners per comprar un petit cotxe, obrir un negoci o fer obres en una casa. D'aquí a set anys, li pertocarà a Mustafà agafar aquests diners per comprar un taxi nou. Fins aleshores haurà de passar amb el que té. Abans havia fet de comptable en una empresa d'Alexandria, després de camioner entre Bagdad i el Caire, i fa quinze anys va aconseguir un cotxe i va començar a treballar de taxista. Des de fa uns anys, l'Ajuntament de la ciutat vol limitar el nombre de llicències. Es consideraran il·legals tots els taxis que no tinguin aire condicionat i un mínim confort. Mustafà es posa les mans al cap quan parla del govern del seu país i, alhora, estalvia juntament amb els seus col·legues per intentar comprar un vehicle nou.

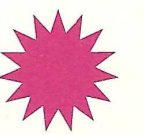
A Lisboa un taxista havia aparegut mort amb la mà dins de la boca. La notícia havia sortit a tots el diaris sense els detalls macabres que circulaven entre els seus companys. La mà era un senyal que advertia que la víctima havia parlat massa. Alguns taxistes arrodonien els ingressos diaris fent de correu per a petits traficants i, en alguns casos, fins i tot participaven d'una part del negoci. La seva posició ambigua entre la policia i els delinqüents provocava de vegades situacions dramàtiques. Ningú no ho comentava en veu alta, però tots ho sabien.

Vladímir és el president de la companyia més gran de taxis de Moscou. Té 2.500 taxis repartits en dos grans edificis dels afores de la ciutat. Al fons d'un llarg passadís folrat de fusta hi havia la petita porta de la seva secretària. I, més enllà, un gran despatx cobert d'insígnies i banderetes de la companyia. Sempre treballava.

Els rebia tant a les nou del matí com a les dotze de la nit. Li agradava practicar l'espanyol perquè tenia alguns negocis a Espanya i estiujava a Alacant. Estava a punt de comprar una furgoneta-taxi que era com una petita unitat mòbil de televisió. Quan sortia de l'edifici s'acostava a alguns taxistes per olorar-los l'alè i assegurar-se que no haguessin estat bevent. L'última nit vam anar a sopar a un *fast-food* del centre de la ciutat. En sortir estava intranquil i mirava a banda i banda. Deia: «Sóc un home ric, però qualsevol dia algú de la competència es cansarà de mi i no sé què podria fer».

A Rabat hi ha taxis gran i petits. Cadascun té les seves tarifes. Els grans els fan servir persones amb diners i els turistes, i els petits s'utilitzen com a petits autobusos que la gent comparteix i paga col·lectivament. Fins i tot està mal vist seure als seients del darrere d'un taxi si s'és el primer viatger a entrar-hi. Cal ser a prop del conductor i mantenir-hi una conversa. A Rabat diuen que les llicències dels taxis grans es distribueixen entre els partidaris del règim, com en l'Espanya franquista. Les llicències dels taxis petits, en canvi, es poden aconseguir si es té alguna influència en l'Administració.

L'objectiu d'aquest projecte no és fer un retrat sociològic dels taxistes, sinó crear un mapa de la ciutat. Un mapa canviant construït a partir dels relats d'uns taxistes que durant unes hores esdevenen cartògrafs. En comptes de mirar la ciutat a través de la guia de carrers, d'autobusos o el bus turístic, la resseguim a través de les diferents ficcions que ens ofereixen aquelles persones que fa anys que en recorren els carrers. És una representació subjectiva i canviant que, tot i això, com qualsevol mapa, mostra una «capa» molt precisa de la ciutat.

DIRECCIÓ I DRAMATÚRGIA

Roger Bernat

PROJECTE

Roger Bernat i Ignasi Duarte

INTÈRPRETS

Amb la col·laboració de Luz Verde

(Joves Taxistes de Barcelona)

K-082 (Carlos Lancharro)

K-212 (José Luís González)

K-129 (José Manuel Aguilera)

K-060 (Juan Manuel Caro)

TELEFONISTA

Agnès Mateus

VÍDEOS I DIRECCIÓ TÈCNICA

Txalo Toloza

ESCENOGRAFIA

Max Glaenzel i Estel Cristià

CONSTRUCCIÓ DE L'ESCENOGRAFIA I MUNTATGE

Charli

DISSENY DE LLUMS

Paco Beltrán

PRODUCCIÓ EXECUTIVA

Anabel Labrador

AGRAÏMENTS

Lourdes Alegret, Alexei Hescht, Mario G. Sáez, Niu (Espai artístic contemporani)

Una coproducció del Wiener Festwochen (Viena), l'Elèctrica Produccions i el Grec'08 Festival de Barcelona

Amb la participació de l'Institut Cervantes i la Dirección General de Cooperación Cultural

Amb la col·laboració de Seefoundation i l'Associació El-Nahda (El Caire), ZDB (Lisboa), Teatr.Doc. i New Drama Festival (Moscou), Fondation Orient-Occident i ISADAC (Rabat), i Hangar (Barcelona)

Amb el patrocini editorial de la Fundación ICO